

Rooddraad: niet alléén met stikstof op te lossen

Iedere greenkeeper kent de rood/roze plekken die aan het eind van het jaar opduiken op tees, fairways of zelfs greens: rooddraad. De link naar een (te) lage bemestingsgraad is snel gemaakt. Tijd voor wat informatie over deze ziekte.

TEKST: ARTHUR WOLLESWINKEL – FOTO'S: BARENBRUG

Rooddraad is een 'normale' schimmelziekte die een flinke aantasting kan veroorzaken op grassen. Behalve het zwakke straatgras zijn in het bijzonder Engels raaigras (*Lolium perenne*) en roodzwenkgras (*Festuca rubra* spp.) gevoelig voor deze ziekte. Soms is zelfs veldbeemd de sigaar.

Oorzaken en symptomen

Rooddraad komt het meeste voor gedurende milde maar vochtige omstandigheden. In principe is dit in ons land dus het overgrote deel van het jaar. Omgevingstemperaturen

tussen 15 en 25 graden Celsius zijn ideaal voor het ontstaan van rooddraad. De eerste waarneembare symptomen zijn verkleurde, vochtige grasplekken die geel/broeinig worden. Vervolgens ontstaan roze draden aan de bladpunten (sclerotiën). Hoe natter het weer hoe fijner het web van roze mycelia. Meest voor de hand liggende oorzaak van rooddraad is een te lage bemestingsgraad, alhoewel tegenwoordig ook steeds vaker rooddraad wordt gezien op fairways waar voldoende is bemest maar waar een verhoogd risico op uitspoeling is. De ernst van de infectie hangt af van

invloeden vanuit de omgeving en de gevoeligheid van de grasplant zelf. Wat dit laatste betreft werkt de graszaadveredeling voortdurend aan nog betere rooddraadresistente rassen. Belangrijk is dat de graswortels ondanks een rooddraadaantasting in principe gezond blijven. Het is dus (primair) een bladaantasting.

Verspreiding en ontwikkeling

Rooddraad kan sporen produceren voor verspreiding van de schimmel. Meestal gebeurt dit doordat het geïnfecteerde gras via maaien of betreding/ bespeling wordt verplaatst naar het gezonde gras. Na infectering manifesteert de ziekte zich snel. Bladverkleuring begint zo'n twee dagen later en de ziekte duurt zolang de omstandigheden hiervoor gunstig zijn (vochtig en mild). Rooddraad kan er echter voor zorgen dat het gras volledig afsterft. Of dit nu geheel aan de rooddraad te wijten is, is nog niet zeker. Het kan ook zijn dat de ziekte de kwetsbare planten de laatste beslissende tik heeft uitgedeeld.

Screening van rassen

Er bestaan significante verschillen in de tolerantie tegen rooddraad tussen individuele rassen binnen de soort. Er is een grote variatie in rooddraadresistentie. Dit zie je terug in de Grascids of STRI-lijst voor roodzwenkrassen.

In Engels raai is er wel sprake van resistentie, maar de verschillen tussen de rassen lijken op dit moment kleiner te zijn. Een betere rooddraadresistentie geeft een betere kwaliteit. Veel resultaat kan worden gehaald bij de roodzwenkgrassen. Rasselecties uit het kweekprogramma worden binnen Barenbrug opzettelijk geïnfecteerd met rooddraad. Dit vindt zowel in het laboratorium als in veldproeven plaats. In de veldproeven ontstaat de rooddraad altijd spontaan, waardoor ook weer meer informatie over de tolerantie van het specifieke ras tegen rooddraad verkregen wordt. Recente screening van roodzwenkgrassen heeft laten zien dat de nieuwe Bargreen II (*Festuca rubra commutata*) en Viktorka (*Festuca rubra trichophylla*) goede resultaten voor rooddraadresistentie laten zien. De ontdekkingen bij het Barenbrug Research lab komen goed overeen met de waarnemingen die het STRI doet. Bargreen II doet het goed op de rassenlijst 2009 en Viktorka scoort zelfs het allerhoogste op resistentie tegen rooddraad. Met ingang van het seizoen 2010 zullen beide rassen worden opgenomen in de golfmengsels van Barenbrug.

Geen rooddraad door vitaler gras

Verbetering van de vitaliteit van het gras is de belangrijkste maatregel om ziektes en dus ook rooddraad te

voorkomen. Om op de korte termijn geen rooddraad te krijgen is voldoende stikstof van belang, echter wel gebalanceerd. Overmatige bemesting in voor- en vooral najaar kan tot een groeisput van het gras leiden waardoor het veel ernstiger schade toebrengende fusarium op de loer ligt. Om green of fairway vitaal te houden mag het ook niet te lang nat blijven. Beregen zo vroeg mogelijk op de dag en sweep de green om dauw te verwijderen. Geef de grasmat zoveel mogelijk de mogelijkheid te profiteren van licht en lucht. Beperkte lichtvoorziening in een warme vochtige oktobermaand is bij uitstek geschikt voor ontwikkeling van de rooddraadschimmel.

Doorzaai met resistente grassen

Doorzaaien met minder gevoelige grassen is een andere mogelijkheid. Bijkomend (positief) effect is dat dan minder stikstof nodig is dan nodig zou zijn bij rooddraadgevoelige grassen. Vooral op banen die een duurzaam beheer van roodzwenkgrassen met een laag stikstofniveau nastreven is dit een interessante oplossing. De oplossing van rooddraad hoeft namelijk niet alleen maar te liggen in een extra stikstofbemesting. 🌱

Arthur Wolleswinkel is Europees Product Manager Recreatiegrassen Barenbrug Holland bv